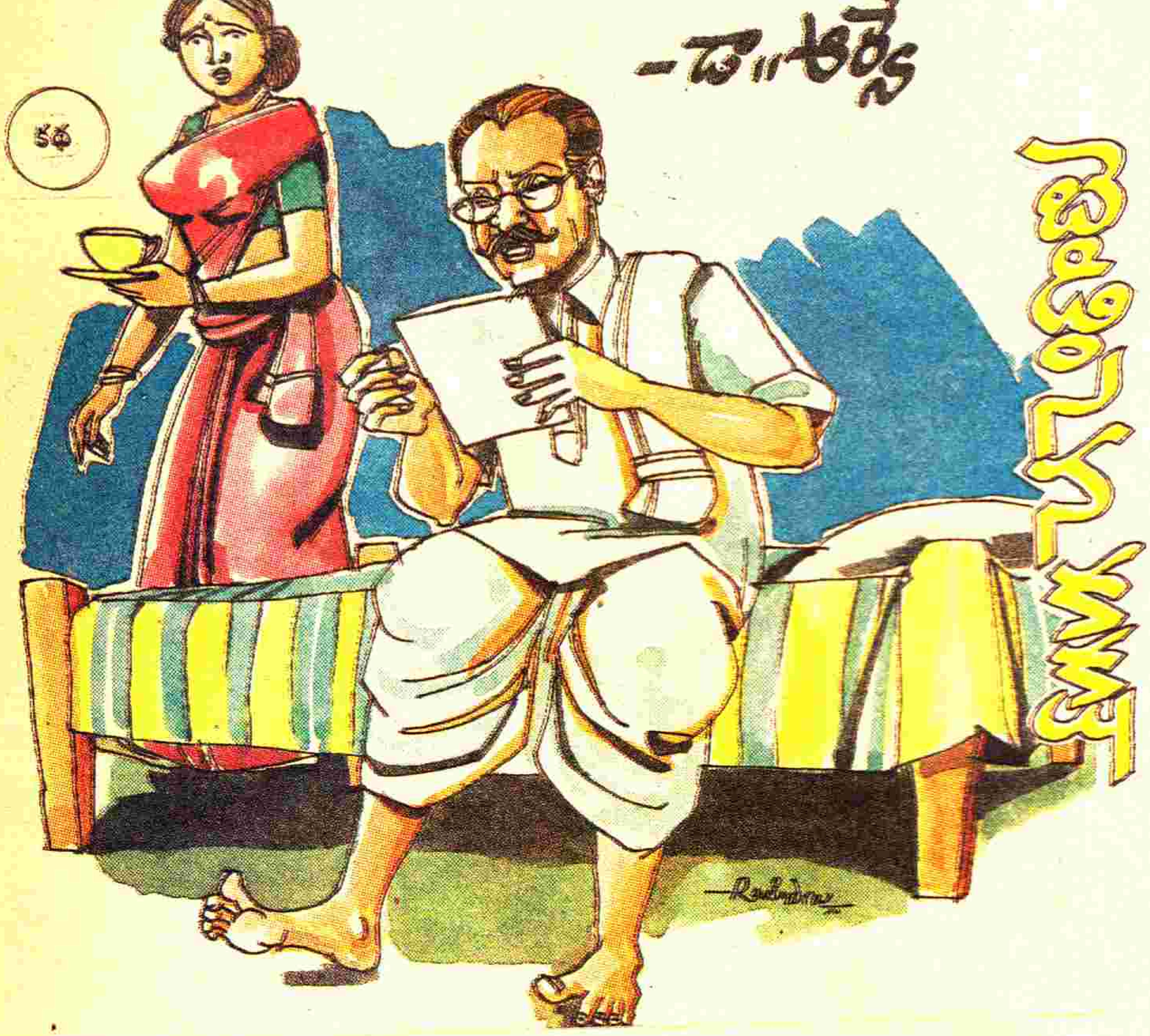

- డా॥ ఆర్వే

బండి వదలి ఎద్దులకు మేతవేసి తలపాగాను తీసి బండరాయిపై వేసి కూర్చొని బీడీ అంటించాడు నారాయణ. బస్సు రాగానే బస్సులో నుండి ఓ సంచీ అందించాడు భూపతి. సంచీని బండిలో పెట్టి ఎద్దులు కట్టి బండి మళ్ళించాడు నారాయణ. భూపతి వెళ్ళి బండిలో పరచి వున్న పరుపుపై కూర్చున్నాడు గొడుగు పట్టుకొని. బండి బయల్దేరింది.

'నూకల లారీ వచ్చిందా?' సిగరెట్ వెలిగిస్తూ అడిగాడు భూపతి.

"రేతిరొచ్చిందప్పా" చెప్పాడు నారాయణ.

"ఎన్ని మూటలొచ్చినాయి" అడిగాడు భూపతి.

"రెండో నంబరువి, వదో నంబరువి, యిరవయ్యో నంబరువిమొత్తం నూట యిరవై మూటలు వచ్చినాయి" అన్నాడు నారాయణ.

"నర్దినారా"? అన్నాడు మరో చేతిలోకి గొడుగు మార్చుకుంటూ భూవతి.

"నర్దినాము. నేను అలి గాడు యిద్దరం కలిసి మూట మూటకు అయిదు కేజీలు తీసినాము ఆరు మూటలు ఎగట్రా అయినాయి" అన్నాడు నారాయణ.

"రేట్లేమేసినారు?" అడిగాడు భూవతి.

"బిల్లులు అన్ని అమ్మ సేతికిచ్చినా" అన్నాడు నారాయణ.

"నరే స్టోరు బియ్యాలు వచ్చినాయా" అన్నాడు భూవతి. "ఆఁ వచ్చినాయి. నీవు చెప్పినట్లు బీము నక్కిరి రేతిరి వన్నెండు గంట్లబ్బుడు బండి కెత్తితిమి.." నసిగాడు నారాయణ.

"చేర్చేస్తిరా?" అన్నాడు భూవతి.

"యాడ జేరిస్తిమి పెద్ద కంతయిపాయ. నంగమోల్లు వచ్చి పట్టుకుంద్రి.. ఎంత చెప్పినా యినలేదు. అయిదు మూట్లు మీము నాల్గు మూట్లు నక్కిరి అంత యమ్మార్వో స్వాధీనం చేసినారు". అన్నాడు నారాయణ.

"ఆ చంద్రిగానిదేనా యీ వనంత" అన్నాడు భూవతి. "నంగమోల్లు.. వూరి జనాలు అంత ఒగటయినారు. ఎవురనేకైతుంది" అన్నాడు నారాయణ. బండి వూరు చేరింది.

ముఖం కడుక్కొని మంచంపై కూర్చున్నాడు. భార్య శారదమ్మ కాఫీ అందించింది భూవతికి.

నారాయణ కాఫీ అందుకున్నాడు "యిద్దో ఏందో జాబొచ్చింది".. అంటూ శదమ్మ ఓ కవరు యిచ్చింది భూవతికి.

కళ్ళ జోడు వేసుకొని చదువుతున్న భూవతి మొఖం వఆలిపోయి ఉంది. "యాట్నుంటి నప్పా..మనాయవ్వ రాసినాడా" అన్నాడు నారాయణ.

"యమ్మార్వో ఆఫీసునుంచి. స్టోరు మనకు లేదు" అన్నాడు భారంగా నిట్టూరుస్తూ భూవతి.

"నిజంగా దేవుడున్నట్లే" అని మన

...మలో అనుకొన్నాడు నారాయణ. "పాత పోలేదే. ఏం చేసుతేనే బతుకుతాం తామా మనము" లోలో గ్లాసులు అందుకుంటు అంది శారదమ్మ.

"మనం వాంతో బతుకు తాండాతునిగా ము.. అవమానమేయనమ్మా.. అంతే" అన్నాడు నారాయణ.

"ఏమవమానము... అయితే ఆయ". అంది శారదమ్మ లోన కెల్తు.

"మతి నాటకం అయిపోయిందా?" అడిగాడు మంచంపై నడుం వాలుస్తూ భూవతి.

"యాడిది.. దిన్నాం యిద్దరు, ముగ్గురు కూలోల్లు". అన్నాడు నారాయణ.

"అదేమట్ల కూలోల్లు లేరా వూరిలో" అన్నాడు భూవతి.

"ఉండారు. కులోల్లు లేకేమి. నంగ మోల్లు చెప్పినారంట దినం యిరవై లేందే కూల్లుకుపోవద్దని. అందుకు యిరవై యిత్తే వత్తామంటారు.. అమ్మయ్యకు సెబితే వదికి పైన పైసా యిచ్చేల్లేదంటుంది. కూలోల్లు ఎవరు లేదు. నా పెండ్లాము, అలి పెండ్లాము ఇద్దురే" అన్నాడు నారాయణ.

"నరే వుండనీ ఎన్నాళ్ళుంటారో.. యింకా రెండు రోజులు పోతే అయికే రావల్ల" అన్నాడు భూవతి.

"యాడొత్తారప్పా. అంత యిరవై యిత్తాండారు. వల్లిరామిరెడ్డి యిరవై అయిదన్నా కూలోల్లు దొరకలేదు". అన్నాడు నారాయణ.

"అయితే యిదంతా ఆ చంద్రిగాని వనేనన్నమాట" అన్నాడు భూవతి లేస్తూ.

"ఎవరి వనో..ఏమో.. నాకేం అర్తంగాలే" అన్నాడు నారాయణ లేస్తూ.

రాత్రి వది గంటల టైం సూచిస్తోంది గోడ గడియారం. భూవతి గారి యింటిలో చాలా మంది గుమికూడి వున్నారు. "మెతుకులుకు వచ్చిన కాకుల్లారా.. కాకమ్మ కతలు సెప్పకుండా కదిలిపోతరా నిద్దురొత్తాంది" అనుకుంటున్నాడు నారాయణ.

ఆకాశం దట్టంగా మేఘమయిపోయింది. మెరువులు ప్రారంభమయినాయి. భజనవరులందరూ వెళ్ళిపోయారు.

"వర్షం వస్తుందా?" అంటూ బయటకు వచ్చి ఆకాశంవైపు చూస్తూ అన్నాడు భూవతి.

"రానీ వత్తే సెరువులు కుంట్లు యాకమే" అన్నాడు నారాయణ. ఉరుములు, మెరువులు అధికం అయినాయి.

"నారాయణా" అన్నాడు లోనకెల్తూ భూవతి. "ఏంఏం" అంటూ వెళ్ళాడు నారాయణ.

"అలీ గాన్ని పిల్చిరాపో" అన్నాడు భూవతి.

రాము: ఒరేయ్! మా ఆవిడ ఎన్నోరోజుల నుండి మా పాపకి ఓ కోతి బొమ్మను తెమ్మని చెబుతోంది. కాని జ్ఞాపకమే రావడం లేదు. కాని ఇప్పుడు సడన్‌గా జ్ఞాపకం వచ్చింది.
రాజు: అదెలా? ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు
రాము: "నిన్ను చూడగానే" ఠక్కున చెప్పాడు.
పి. ఖాజా హుస్సేన్, ఆదోని

"ఇంత పొద్దుకాడేంటికి?" అన్నాడు నారాయణ.

"వనిలేందే పిలవమంటాడా... పోయి పిల్చి రాపో" అంది శారదమ్మ.

"రామ...రామ" అనుకుంటు బయలుదేరాడు. "రాజా ఇబుడే రాడా" అంది శారదమ్మ కుమారున్ని గురించి. "వారంలో వస్తాడు పరీక్షలు గదా" అన్నాడు భూవతి. "తిప్పరాశి వల్లెవాల్లు తిరుగుతానే వుండారు." అంది శారదమ్మ. "వాని చదువు పూర్తిగానీ...ఏమంత తొందరని" అన్నాడు భూవతి.

"ఆ ఐనయమన్న వాల్లకు సెప్పె యాడన్న నూనుకుంటారు. పావం ఎదిగిన బిడ్డను యింట్లో పెట్టుకోని, వాల్లకు మాత్రం ఆత్రంగా వుండదా" అంది శారదమ్మ. "కానీ చూద్దాం" అన్నాడు భూవతి. అంతలో నారాయణ అలి ఇద్దరూ వచ్చారు. "ఇలా రండి" అంటు లోన రూంలోకి వెళ్లాడు భూవతి. అనుసరించారు ఇద్దరూ.

"టార్చ్ గొడుగు యిట్లీ" అన్నాడు భూవతి. తెచ్చి యిచ్చింది శారదమ్మ.

"మనూరి దగ్గర పల్లెల దగ్గర వున్న కుంట్లు, చెరువుల తూమాలన్నిటికీ తూములు తీసేసిరండి" అన్నాడు భూవతి మెల్లగా. "ఓరి దొంగముండా వాడా" అనుకొన్నాడు మనస్సులోనే నారాయణ.

"ఏంటికి" అన్నాడు తెలియనట్టు నారాయణ. "ఓరి తిక్క ముండావాడా ఆ మాత్రం తెలివి తేటలు లేకుంటే ఎట్లరా. రానురాను కాలం ఇబ్బందిగా వస్తాంది. అన్ని చెరువులు కుంట్లు నిండుకుంటే మన దగ్గర నూకలెవ్వరు కొంటారు మనం బ్రతికేదెట్ల?" అన్నాడు భూవతి.

"అదంతా మనకెందుకు గానీ.. అప్ప జెప్పింది జేద్దాం వద" అన్నాడు అలి.

"పొండి ఎక్కడ చుక్క నిలకూడదు" అన్నాడు భూవతి. నారాయణ, అలి ఇద్దరూ బయలు దేరారు. ఆ రాత్రి వర్షం రాలేదు.

****

"ఎన్ని మూటలు ఎత్తుకున్నారు?" నారాయణను చూసి అన్నాడు భూవతి." వాళ్ళకు నూరు కేజీలు భర్తీ సరిగ్గా ఇయ్యాలంట లేకుంటే అయిదు కేజీలకు డబ్బు తగ్గించుకోవల్లంట" అన్నాడు నారాయణ.

"తూకాలు వచ్చేదంతే మాకు సంబంధం లేదు అని చెప్పరాదు" అన్నాడు భూవతి.

"అన్ని జెప్పితినప్ప" అన్నాడు తలగోక్కుంటు నారాయణ. "అట్ల కుదరదని చెప్పుపో... తీసుకపోకపోతే పోనీగానీ... వీని ఆ లెక్కన ఇస్తే అందరూ అట్లనే అడుగుతరు. అందరికీ అట్లిస్తే మనకు మట్టి మిగుల్తుంది" అన్నాడు భూవతి.

నారాయణ వెళ్ళి పోయాడు. "మంచినీళ్ళు కొంచెమీ" అన్న వెంటనే శారదమ్మ మంచినీళ్ళు ఇచ్చింది. గ్లాసు క్రిందపెట్టు వచ్చిన నారాయణను చూసి 'ఏమిటి' అన్నట్లు సైగ చేశాడు. 'అట్లయితే వాల్లకు వద్దంట, ఎల్లిపాయిరి" అన్నాడు నారాయణ.

"పోనీలే...టౌనుకుపోయి తెచ్చుకుంటే తెలుస్తుంది. మనం గాదు అప్పుయిచ్చేకి" అన్నాడు భూవతి.

రాత్రి వది గంటలటైం. మేడలో అయిదు మంది కొత్త వారితో రహస్యంగా మాట్లాడుతున్నాడు భూవతి.

"ఆ చంద్రంగానితోనే నాకు ఇబ్బంది. వాని వల్లనే నా స్టోరు డీలర్ షిప్ పోయింది. వ్యవసాయం పనులు ఆగిపోయాయి. బిజినెస్ తగ్గిపోయింది. పరపతి పోతిపోయింది కనుక మీరు వాడిని ఖతం చెయ్యాలి. రేపు సాయంత్రం ఏడు గంట బస్‌కు దిగి సైకిల్ నందు వస్తాడు. దారిలో కాచుకొని ఖతం చేసివెళ్ళిపోండి. ఇది అడ్వాన్సు. మిగిలింది పనవ్వగానే ఇస్తాను" అన్నాడు భూవతి. "వాడిని మేం చూడలేదే" గ్రూపులో ఒకడు అన్నాడు. "వాడిని గుర్తించి మీకు చెప్పే ఏర్పాటు నేను చేస్తాలే" అన్నాడు భూవతి. "సరే" నంటు లేచారందరు.

రాత్రి ఏడు గంటలటైం. దారిలో ఓ మర్రి చెట్టు క్రింద ముసుగు ధరించి కూర్చున్నాడు భూవతి. ప్రక్కనే అయిదుగురు గూండాలు నక్కి కూర్చున్నారు. టైం చూసుకొని "ఇక రావాలి. వాడు ఎక్కడి కెళ్ళినా సైకిల్ బస్ స్టాప్‌లో వాని దోస్తు యింటికాడ పెట్టి వెళ్తాడు. వచ్చేపుడు సైకిల్‌లోనే వస్తాడు" చిన్నగా చెబుతున్నాడు భూవతి.

దూరంగా సైకిల్ కనబడింది. "అదిగో వాడే" అంటూ చూపాడు భూవతి. బయలుదేరారు గుండాలు. సైకిల్ నిలిపారు. అయిదు మంది చుట్టుకున్నారు. కొంతసేపటికి సైకిల్ క్రిందపడిపోయింది. అంతా నిశ్శబ్దం గుండాలు అక్కడి నుండి వెళ్ళిపోయారు. భూవతి సలహాపై శవాన్ని ప్రక్కకు లాగి వేసి వచ్చారు గుండాలు.

రాత్రి 8 గంటలటైం. భూవతి ఊరి బయట నారాయణతో పిచ్చాపాటి మాట్లాడుతూ కూర్చున్నాడు. దారి వెంబడి ఇద్దరు వస్తున్నారు "నారాయణ వెళ్ళి ఎవరో పల్కరించు" అన్నాడు భూవతి. వెళ్ళాడు నారాయణ.

"ఎవ్వరప్పా అక్కడ వచ్చేది" అన్నాడు నారాయణ. "ఏం నారాయణవ్వన్నా" అన్నాడు చంద్రం. "చంద్రం నువ్వా" అన్నాడు నారాయణ. భూవతికి చమటలు పట్టాయి.

నేనేనన్నా... బస్‌కు వస్తి... అదే బస్‌లో మీ రాజా వచ్చాడు... తొందరగా వెళ్ళాలంటే నాదే సైకిల్ ఇచ్చి పంపించి నేను నడుచుకుంటు వస్తున్నా" అన్నాడు చంద్రం.

"రాజా రాలేదే" అన్నాడు నారాయణ.

"ఎప్పుడో వచ్చింటాడు. సైకిల్‌లో వచ్చాడు గదా వచ్చేసింటాడు" అంటు వెళ్ళిపోయాడు చంద్రం.

భూవతికి వింటున్న సంభాషణ ఒక్కొక్క మాట ఒక్కొక్క బల్లెంలా గుచ్చుకుంటున్నాయి. అప్రయత్నంగా బయలుదేరాడు. "యాటికప్పా" అంటు వెంట నడిచాడు నారాయణ. బదులు సైతం చెప్పకుండా శరవేగంగా వెళ్తున్నాడు భూవతి.

లైటు వేశాడు... భూవతి నెత్తిన పిడుగు పడినట్లు కళ్ళల్లో రెండు కత్తులు దూసినట్లు, గుండెను కోసేసినట్లు అయి కళ్ళు బైర్లుక్రమ్ముతూ నిలువునా తూలిపడిపోయాడు. అర్థంగాని నారాయణ క్రిందపడిన చేతిలైటు తీసి వేశాడు.

రక్తం మడుగులో
రాజా... భూవతి ఆస్తిపాస్తులకు ఏకైక వారసుడు పుత్రరత్నం రాజా... ప్రక్కనే స్పృహ లేని భూవతి. ఏమీ అర్థంగాని నారాయణ గ్రామంవైపు దారి తీశాడు.